

Sociální
služby
Lanškroun

10,- Kč

pro klienty Domova
ZDARMA!

Janáčkova 1003, 563 01 Lanškroun

DŮCHODNÍČEK

Časopis Sociálních služeb Lanškroun

ZIMA 2014/2015

CO NAJDETE V DŮCHODNÍČKU

- 3 Aktuality, Zimní oslavenci
- 4 Připravujeme, Ohlédnutí
- 7 Slova z našich řad
- 11 Slova z Vašich řad, Trénink paměti
- 12 Znáte je?
- 14 Projíždíme republikou
- 15 Něco pro pohlazení duše
- 16 Reminiscenční okénko,
- 17 Zápisy ze schůzí
- 19 Kontakty
- 20 Vánoční vtipy
- 21 Vánoční příloha

ÚVODNÍČEK

Zima se pomalu k našim dveřím vkrádá,
obrázky mrazivé na okno maluje ráda,
na střechy rampouchové ozdoby rozvěsí,
závějemi sněhu motoristy vyděsí,
kolem domů jako strážce sněhuláci stojí,
největší radost z toho děti mají.
Pak přijdou k nám vánoce šťastné a veselé,
což každého u srdíčka zahřeje.
Dárky jsou krásné, ale láska lidí kolem nás je víc,
když jsme všichni spolu, nepotřebujeme už nic.

Zima je pomalu tu a stejně tak vánoce.
Na venkovní aktivity to už moc není,
takže si uvařte dobrou kávu nebo čaj a
zpříjemněte si své chvíle čtením našeho
Důchodníčku.

Přeji příjemné počteníčko

Lucie Novotná
instruktor sociální péče

AKTUALITY

VÍTÁME VŠECHNY NOVÉ OBYVATELE NAŠEHO DOMOVA

Za poslední tři měsíce se k nám do Domova přistěhovaly paní Marie Valentová a paní Anna Valčáková.

*„Zapamatujte si: V přírodě vládne rovnováha.
Když je vám zle, znamená to, že někomu je dobře.“*
Anatolij Ras

ZIMNÍ OSLA VENCI

PROSINEC

Miloslava Bartošová
Marie Faltejsková
Věra Kudláčková
Anna Kunešová
Dagmar Pirklová
Jarmila Šilarová
Lidmila Tichá

LEDEN

Jiřina Dostálková
Hedvika Dušková
Hana Faltová
František Frgal
Jan Mannel
Květuše Šilarová

ÚNOR

Anita Andrllová
Marta Beranová
Karla Fodorová
Vlasta Hromádková
Ladislav Jareš
Marie Skalická
Marie Zachovalová

LOUČÍME SE

Minulé nemůžeme změnit.

Praeterita mutare non possumus.

Cicero

Bohužel nás 20. 9. 2014 opustila paní Jiřina Žáčková, 30. 9. 2014 paní Jana Šturzová a 28. 11. 2014 paní Anna Šilarová.

Necht' odpočívají v pokoji.

Všem přejeme všechno nejlepší, hodně štěstí,

lásky a hlavně zdraví. ☺

PŘIPRAVUJEME

Výplata zůstatku z důchodu proběhne v pondělí 15. prosince 2014, ve čtvrtek 15. ledna 2015 a v pondělí 16. února 2015 v pokladně Domova pro seniory od **12:30** do **13:00 hodin**. Klientům, kteří si nemohou ze zdravotních důvodů do pokladny přijít, donese zůstatek z důchodu paní pokladní do jejich pokoje.

OHLÉDNUTÍ

LETNÍ KINO

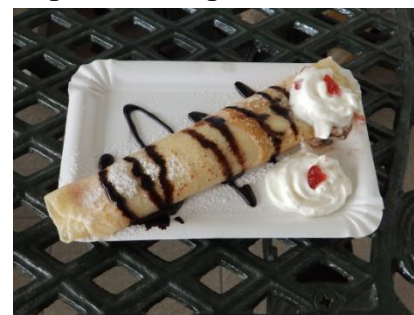
28. srpna 2014 jsme uspořádali u nás v Domově letní kino. Od pana Zdeňka Baboráka jsme měli ze zdejšího kina zapůjčeno pár rekvizit týkajících se světa filmů a kina, takže jsme si v kulturní místnosti udělali malou výstavu. Ale to bychom nebyli my, kdyby zůstalo jen u toho. Vymysleli jsme si k tomu ještě malou soutěž na stejné téma, na které měli klienti i zaměstnanci možnost odpovídat. Ti nejlepší byli poté oceněni. Ale ani to nám nestačilo, takže jsme si udělali na konci srpna již zmíněné letní kino. V kulturní místnosti jsme si promítli Starce na chmelu, k tomu, aby to bylo stylové, jsme podávali malinovku a párky. Klientům se to líbilo, my jsme rádi, že náš nápad sklidil úspěch.

LOUČENÍ S LÉTEM

Protože léto předalo pomyslné žezlo podzimu, rozhodli jsme se udělat si 18. září 2014 loučení s létem. Pozvali jsme pana Popeláře s harmonikou, abychom si z plna hrdla mohli zapět, paní Habrmanová, naše skvělá šéfkuchařka nám na přání opět připravila výborné palačinky. Jelikož nebylo úplně ideální počasí, nemohli jsme být venku, ale vymysleli jsme dobrou alternativu. Celé se to konalo na zasklené terase vedle kulturní místnosti, takže jsme měli pocit, jako bychom byli venku, jen na nás nefoukal ten chladný vítr.

Takže léto jsme se ctí vyprovodili a budeme se těšit, až příští rok opět dorazí.

NÁVŠTĚVA VÝSTAVY

V pátek 19. 9. 2014 jsme se s pár klienty rozhodli, že navštívíme lanškrounské městské muzeum, kde právě probíhala výstava o pohádkové Arabele a celém jejím světě. Měli jsme štěstí i na pěkné počasí, takže procházka do města pro nás byla příjemným zpestřením. Z výstavy byli klienti nadšení. Nejen že si prohlédli různé kostýmy a rekvizity, ale také si mohli zkusit sednout na královský trůn a vyzkoušet si při tom královskou korunu. Děkujeme

městskému muzeu za krásnou výstavu.

DRAKIÁDA A OPÉKÁNÍ BRAMBOR

Krásné počasí nám letos přeje, takže jsme ho 24. 9. 2014 využili a uspořádali si naši tradiční DRAKIÁDU a opékání brambor. Den předem jsme si s klienty ve výtvarné dílně vyrobili nádherného duhového draka, který nám ozdobil altánek. S klienty jsme si posedali kolem ohně, kde se nám již od poledne pekly v popelu brambory. Abychom nebyli celí umazaní a černí, měli jsme brambory zabalené do alobalu. Klienti si to pochvalovali jako dobrý nápad. Na kus řeči a brambory dorazili i naši sousedé z vedlejšího penzionu. Všem brambory chutnali, někteří je jedli poprvé, jiní zavzpomínali, jak je dělali jako děti oni. Sluníčko teple hrálo, takže jsme si akci perfektně užili.

TOULKY ČESKOU REPUBLIKOU

Tak už jsme během roku projeli téměř všemi kraji. jednou ze zastávek byl kraj Pardubický. Do kavárničky 25. 9. 2014 jsme si pozvali kastelánku záměčku u Lanškrouna, paní Krasavu Šerkopovou. Povyprávěla nám něco o zámku, něco o své práci a zodpověděla zvědavé dotazy klientů. Ke kávičce jsme podávali perník, který jsme dopoledne upekli s klienty. No ještě pár krajů a máme celou Českou republiku za sebou :)

MEZINÁRODNÍ DEN SENIORŮ

1. říjen je uznán jako mezinárodní den seniorů. U nás v Domově jsme ho po loňském úspěchu slavili znovu. Minulý rok jsme tvořili, cvičili, pekli a hráli

si ... Letos jsme měli pro klienty připravené odpočinkové překvapení. V příjemném prostředí přítmi, jenž bylo protkané jen hřejivým světlem plápolajících svíček, barevnou škálou světelného řetězu a svitem z promítacího plátna, a kde voněla relaxační esence, dvě dobrovolnice dělaly klientům masáže – ruce, nohy, záda ... Co kdo chtěl. A ve vedlejší místnosti kadeřnice upravovala klientkám vlasy. Naši senioři byli se „svým dnem“ spokojeni.

8. VÝROČÍ DOMOVA

Náš Domov letos oslavil již osmé výročí. Před osmi lety se nastěhovali první obyvatelé, někteří jsou zde stále s námi, jiní nás již bohužel opustili. No ale tento den jsme nemohli nechat jen tak bez povšimnutí. V dopoledních hodinách jsme si s klienty udělali vzpomínkovou kavárničku, během které jsme si promítali fotky od začátku až dodnes. Klienti poznávali sebe i své známé a vyprávěli si, co si kdo pamatuje. Odpoledne jsme se znovu sešli, pan

ředitel se ujal slova a také zavzpomínal. Poté jsme od našich kuchařů dostali koláčky, ke kterým jsme si uvařili čaj a kávičku. A jako program nám přišel zapívat Lanškrounský ženský pěvecký sbor pod vedením Mgr. Jarmily Uhlířové. Nejedna slzička ukápla ...

MEZINÁRODNÍ DEN CHLEBA

16. říjen je mezinárodně uznán jako DEN CHLEBA. Domluvili jsme se u nás, že tento den oslavíme. No a jak jinak, než s někým z pekárny. Do kavárničky nám nepřišel ale jen tak někdo – dorazil sám pan ředitel pekáren NOPEK, pan Bohumil Štanglica. Nejen že nám krásně povídal o pekárně, co se tam jak dělá, ale přivezl nám na ochutnání i různé druhy chlebů, které pečou, a také ke kávičce zákusky. Byly moc dobré. Klienti z návštěvy byli nadšení, a nám nezbyvá než poděkovat.

VEČER SVĚTEL

Dušičky se nevyhnuly ani našemu Domovu. My slavíme jejich obdobu, kterou jsme si nazvali „Večer světél“, který se u nás každoročně koná. Letos připadl na pátek 31. října. Jako vždycky jsme obešli ležící klienty, aby si zapálili svíčku, a společně s ostatními obyvateli Domova, kteří měli možnost a chuť přijít do přízemí Domova, jsme je umístili kolem našeho jezírka na zahradě, které osvětlovaly, než vyhasly. Spokojenost na tvářích lidíček, kteří se již nemohou dostat na hřbitov, aby zavzpomínali na své blízké, nám prozradila, že tato „domovská“ tradice je velmi dobrý nápad a budeme v něm pokračovat.

JABLKOBANÍ

No a všude se teď konala vinobraní, tak my jsme se rozhodli, že si uděláme svoje vlastní JABLKOBRANÍ. V dopoledních hodinách jsme s klienty pekli jablkové záviny, odpoledne jsme se sešli znovu, tentokrát v jídelně, a dělali jsme si vlastní mošt ve vypůjčeném padesát let starém moštovači. Klienti si jenom blaženě pochutnávali. A abychom tam jen tak potichu neseseděli, pozvali jsme si pana Hurycha a pana Matějku, výborné muzikanty, kteří nám svou hrou na kytary a zpěvem celé odpoledne zpestřili. Moc děkujeme.

VYSTOUPENÍ DĚTÍ Z MŠ A ZŠ RUDOLTICE

A ještě jedna akce tu byla. 13. listopadu k nám přišly dětičky z MŠ a ZŠ Rudoltice a předvedly, co se naučily. Byly tu mažoretky, přednášely se básničky,

předvedly krásný zpěv a hru na různé nástroje, jako byly housle, flétna a další. Představení se všem klientům moc líbilo. A velkou

radost jim také udělala přáníčka, co pro naše klienty děti vyrobily. Moc děkujeme.

ODPOLEDNE S LIDOVOU PÍSNÍČKOU

4. listopadu se u nás zase konalo „Odpoledne s lidovou písničkou“, kterou us-

pořádala YAMAHA Class, která u nás pravidelně dělá kurzy hudební školy pro děti. Dětičky zazpívaly, zatancovaly a ukázaly, co všechno umí. Jsou moc šikovné.

SLOVA Z NAŠICH ŘAD

SLOVO PANA ŘEDITELE

Tak tady máme poslední měsíc v roce a to je také čas na bilancování uplynulého roku a na výhled na nový rok. I tento rok se celý kolektiv pracovníků snažil, aby se našim klientům v Domově žilo stále lépe a péče o ně, aby byla ještě profesionálnější. Téměř všichni pracovníci podstoupili mnoho hodin odborných školení, Domov nově nakoupil nové rehabilitační a antidekubitní pomůcky, probíhala různá stavební provozní vylepšení. Asi nejdůležitější vizuální změnou je zastřešení terasy před recepcí, která je hojně navštěvována klienty při slunečním počasí i nyní v zimním období. Spolu s naším zřizovatelem, Městem Lanškroun, se tak úspěšně realizoval náš dlouholetý plán. Nové strojní i ruční pomocníky získal kuchyňský provoz, rozšířili jsme nabídku pomůcek na trénování paměti i jemné motoriky. Spolu se zřizovatelem jsme okamžitě vyřešili výměnou velkou havárii kuchyňského kotle (nebyla v čem vařit polévka) a oběhových čerpadel topení (hrozila dlouhodobá odstávka topení). Se změnou šéfkuchaře se stravovací provoz velice úspěšně zapojil do obměny jídel a během roku jsme měli možnost ochutnat nejen tradiční jídla jiných zemí ale i nová moderní česká jídla. Stravovací provoz se navíc zaměřil na stále početnější skupinu klientů s mletou stravou a nyní je naše servírování této stravy naší chloubou.

Se zvyšováním kvality poskytované služby našim klientům jsme nezapomněli ani na zvyšování kvality obchodní značky Sociální služby Lanškroun. Během roku jsme uspořádali dvě jednodenní konference zaměřené na nutriční péči v pobytových zařízeních a jednu dvoudenní konferenci zaměřenou na stravování v pobytových službách, kde záštitu převzala nynější veřejné ochránkyně práv **Mgr. Anna Šabatová, Ph.D.** **Všechny tři konference byly vysoce hodnoceny jak účastníky, tak i přednášejícími a určitě zvýšily prestiž nejen našeho zařízení ale i našeho města.**

Jak postupně stárnou naši klienti, přibývá i počet těch, kteří již zcela ztratili schopnost sebeobsluhy. Oproti konci roku 2013 jsme proto navýšili počet pracovníků v přímé péči o tři a počet sociálních pracovníků o jednu. Tím se zatím úspěšně vyrovnáváme i se zvyšujícím se počtem klientů se stařeckou demencí či Alzheimerovou chorobou. Bohužel ale není tento stav dlouhodobě udržitelný. Pokud říkáme, že se chceme o naše klienty starat až do jejich posledních dnů a v průběhu jejich pobytu je nepřemísťovat do sousedních měst, kde již mají pro takovéto klienty specializovaná oddělení, budeme muset v dohledné době také přistoupit k převedení části Domova na Domov se zvláštním režimem. Takováto oddělení mají jedinečnou přednost

v tom, že na provoz tohoto typu zařízení stát více přispívá, tím se o klienta stará větší počet personálu a individuální péče je ještě větší, než o běžného klienta v Domově pro seniory.

Co nás zásadního čeká v novém roce? Jak jsem zmínil, pravděpodobně přechod části Domova na Domov se zvláštním režimem. Určitě to ale nebude v první polovině roku. Až to bude aktuální, o všech souvislostech se v Důchodníčku dočtete. Cenová politika potravin je naštěstí celkem setrvalá, nepředpokládáme tedy zatím žádné změny cen za poskytování našich služeb. Do požadavku na našeho zřizovatele jsme pro příští rok zařadili z větších akcí další dovybavení několika pokojů stropními zvedáky, zasklení terasy na žlutém patře a vybudování klimatizace ve skladu potravin a na sesterně. Co nám ale zřizovatel odsouhlasí, uvidíme až na počátku příštího roku.

Závěrem dnešního „slova ředitele“ bych chtěl všem zaměstnancům poděkovat za jejich celoroční namáhavou práci, kterou většina dělá srdcem a tato práce je pro ně víc než zaměstnání. Všem našim klientům i zaměstnancům přeji do nového roku mnoho zdraví, štěstí a bezproblémový život.

Ing. Milan Minář

SLOVO ZE SOCIÁLNÍHO ÚSEKU

Změna je život, jak se říká, a tak jednu další pro Vás máme i my. Mě (Lucii Novotnou) jako pracovní sílu vystřídá Lucie Nečková. Je to moc milá mladá žena a určitě si ji oblíbíte. I když se nebudeme vidat každý den v Domově, kontakt určitě neztratíme – dál pro Vás budu psát Důchodníček. A abyste o nové Lucce něco věděli, tady mi vyplnila krátký dotazníček:

Lucie Nečková

Jako malá holka jsem zpívala a prohlížela si obrázkové knížky.

Spoléhám se v životě sama na sebe a oporou jsou mi nejbližší z rodiny.

Můj největší adrenalin poznání něčeho nového v mém životě.

Moje práce v sociálních službách mě naplňuje a obohacuje zkušenostmi.

Nemám ráda lež a pomluvy.

Často přemýšlím o budoucnosti.

Vážím si své rodiny.

Ráda si uvařím špagety, smažený sýr či cokoliv z kuřecího masa.

Bojím se výšek.

Chtěla bych spokojenost mezi lidmi.

Neumím si představit život bez čokolády.

Jako poslední věc v životě bych udělala – užila si co nejvíce příjemných chvil s přáteli a nejbližšími – lidmi co mám ráda.

Mým životním vzorem je moje matka.

Moje životní motto: „Nikdy nic nevzdávej!“

Mým největším snem je podívat se do zemí Skandinávie (severských zemí).

Chvilé krásného okamžiku

Na noční obloze se klidně houpá stříbřitě lesklý srpek měsíce. Kolem, v nočním tichu, se pobleskávají hvězdy. Sedí si tam tak jedna vedle druhé, tu blíž, tu dál, někde vytvoří souhvězdí. Blikají z té výšky na zem každičkou noc, jen občas jim výhled zakalí mraky, co na oblohu nafouká neposedný vítr. Jednou, byla zase pěkná vlahá noc, povídá jedna hvězda druhé: „Podívej se dolů na ty lidi. Každou noc jim svítíme nad hlavami, ale skoro nikdo se nepodívá. Dnešní doba je tak hrozně uspěchaná, že si nenajdou ani chvilku, aby se zastavili a podívali se sem, nahoru.“

„Ne však všichni,“ odpovídá ta druhá hvězda, „koukni támhle, to je Barunka Bláhová. Upřeně hledí sem k nám, ve svých hnědých očkách má dychtivou jiskru, a ten její nadšený úsměv ...“

„Tatínku, koukej, to je Malý vůz a támhle je ...“ sdělovala radostně holčička svému otci. On přitakával a díval se s ní. „Maminko, pojď se také kouknout,“ zval svou ženu na krásnou podívanou.

„Vidíš, ještě se najdou lidé, co se dokáží zastavit a užít si chvíli krásného okamžiku,“ s úsměvem povídala ta druhá hvězda své kamarádce.

Pokud se necháváte strhnout dnešní zrychlenou dobou, tak se aspoň teď, v předvánočním čase, na chvilku zastavte a vychutnejte si krásy života. Ať už je to milý úsměv souseda, který mu můžete laskavě oplatit, rozsvícený vánoční stromek, voňavé cukroví, nebo jen „obyčejná“ noční hvězdná obloha. Každý si určitě najde alespoň jednu světa krásu, nad kterou se může okamžik podívat a usmát se – přinejmenším v duši, když ne na tváři.

Přeji Vám krásné vánoce a hodně úspěchů, zdraví, lásky a štěstí do nového roku 2015 – ať je ještě lepší než rok letošní 😊

Lucie Novotná
instruktor sociální péče

Od tohoto čísla je Důchodníček pro obyvatele
Domova zdarma. Pro ostatní za 10,- Kč.

SILVESTR V DOMOVĚ PRO SENIORY

Ani na Silvestr jsme nezapomněli! Předsilvestrovské posezení si společně uděláme v úterý 30. prosince 2014 v dopoledních hodinách v jídelně v přízemí Domova. Bude připraven program. Všichni jste srdečně zváni ☺.

PROVOZNÍ DOBA SOCIÁLNÍHO ÚSEKU O VÁNOCÍCH

22. 12. 2014	7:00 – 12:15 hod a 12:45 – 15:30 hod
23. 12. 2014	7:00 – 12:15 hod a 12:45 – 15:30 hod
24. – 26. 12. 2014	zavřeno
29. 12. 2014	7:00 – 12:15 hod a 12:45 – 15:30 hod
30. 12. 2014	7:00 – 12:15 hod a 12:45 – 15:30 hod
31. 12. 2014	7:00 – 12:00 hod
1. 1. 2015	zavřeno
2. 1. 2015	zavřeno

PROVOZNÍ DOBA KANTÝNY O VÁNOCÍCH

24. 12. 2014	7:00 – 13:00 hod
25. – 26. 12. 2014	8:00 – 14:00 hod
27. – 29. 12. 2014	7:00 – 11:30 hod a 13:30 a 16:45 hod
31. 12. 2014	INVENTURA - zavřeno
1. 1. 2015	zavřeno

PROVOZNÍ DOBA POKLADNY O VÁNOCÍCH

22. 12. 2014	8:00 – 11:00 hod
23. – 28. 12. 2014	zavřeno
29. 12. 2014	8:00 – 11:00 hod a 13:00 – 14:00 hod
30. 12. 2014	8:00 – 11:00 hod
31. 12. 2014	zavřeno
1. – 2. 1. 2015	zavřeno

Štědrovečerní večere

Ve čtvrtek 18. prosince 2014 si společně uděláme již naši tradiční ŠTĚDROVEČERNÍ VEČEŘI. Máme ji schválně dřív, abyste případně mohli trávit Štědrý den se svou rodinou, ale zároveň nepřišli o posezení se svými přáteli a spoluobyteli. Probíhat bude na žlutém patře. Kromě proslovu pana ředitele se můžete těšit na zpívání koled, dobrou večeři a další krásné věci. Srdečně jste všichni zváni ☺

Změna doby vyplácení důchodů v pokladně

Od prosince se zůstatek z důchodu vyplácí v pokladně Domova od **12:30 do 13:00 hod.**

**Přejeme Vám šťastný
nový rok 2015,
ať je plný pohody, lásky a
zdraví.**

SLOVA Z VAŠICH ŘAD

Klienti Domova pro seniory Lanškroun mají možnost podílet se na tvorbě Důchodníčku. Stačí, abyste napsali nějaký článek, příběh, báseň, nebo své myšlenky či názory a zanesli je na sociální úsek, nebo je vhodili do schránek na stížnosti a pochvaly, které jsou na patrech. Můžete se podepsat, nebo to lze i anonymně – pro ty, co netouží po popularitě, ale rádi píší. Za každý příspěvek budeme rádi 😊

Pokud máte i náměty, co byste chtěli vidět v dalším čísle Důchodníčku, klidně je sdělte na sociálním úseku, nebo také vhodte do schránek na patrech.

TRÉNINK PAMĚTI

Vyjmenujte slova začínající slabikou SO ...

Vyjmenujte vyjmenovaná slova po B ...

Vyjmenujte násobky 6 ...

Na dovolenou jsme si zabalili kufr. Jsou v něm: KNIHA, ČEPICE, SVAČINA, LYŽE, OPALOVACÍ KRÉM, RUKAVICE, OTEPLOVÁKY, KOŽICH A RUM. Teď si slova zakryjte a zkuste si vzpomenout, co vše v kufru bylo.

Vyjmenujte vše, co Vás napadne, když se řekne ZIMA ...

Vypočítejte: $3 + 8 + 65 - 32 - 19 + 47 - 3 + 11 + 6 - 15 = ?$

Podívejte se na vedlejší obrázek stromečku se Santa Clausem, po chvíli ho zakryjte a zkuste vyjmenovat, co všechno na obrázku

bylo.

ZNÁTE JE?

Svatá Lucie

* kolem 283, Syrakusy, Sicílie, Itálie

† 304 Syrakusy

Svatá Lucie je jedna z katolických a pravoslavných svatých. Uctívají ji (jako jediného svatého) i luteránští Švédí a Norové. Je patronkou slepých a pomocnicí při očních nemocech. V katolické církvi je oslavovaná 13. prosince. Pocházela z dobře situované rodiny, ale rozdala svůj majetek i plánované věno chudým. Byla udána jako křesťanka, za což musela podstoupit mučednickou smrt. Úcty se jí prokazatelně dostává od 5. století. Její poselství shrnuje výrok „Ti, kdo žijí cudný život, jsou chrámem Ducha svatého.“

Sv. Lucie je podle tradice připomínána od 5. století jako panna a mučednice. V době velkého pronásledování křesťanů se nebála odmítnout ruku pohanského

aristokrata. Místo něho chtěla zachovat mravní čistotu po svém rozhodnutí pro Ducha svatého. Byla proto pohnána před místní úřady v Syrakusách na Sicílii. Od správce města se dozvěděla, že její nápadník na ní nejvíce miluje oči. Proto si je vyloupila a podala je správci se žádostí, aby je tedy šlechtici předal. Do druhého dne se jí však zázrakem opět vrátil zrak – Panna Maria ji obdařila ještě krásnějšíma očima.

Když pobouřený správce zjistil, že je prostoupena Duchem svatým, rozhodl se ji nechat zneuctít. Rozkázal, aby byla poslána do nevěstince. Bláhově si totiž myslel, že ji tak Duch svatý opustí. Přišli vojáci, aby Lucii odvedli. Nedokázali s ní však pohnout. Stejně tak neúspěšný byl i pár volů. Zlomit její vůli nedokázala ani žhavá pryskyřice, kterou jí lili na kůži. Než jí nakonec prokláli krk mečem.

Předpověděla pád císaře Diokleciána a povolení křesťanské víry. Dioklecián do roka padl a o devět let později císař Konstantin I. Veliký povolil křesťanství. Později byla sv. Lucie prohlášena patronkou města Syrakus. Přesně tak, jak jí ve snu pro Luciinu velkou víru předpověděla sv. Agáta.

Ostatky svaté Lucie byly nejprve přeneseny do Konstantinopole a odtud v roce 1204 do Benátek. Zde byly pohřbeny v kostele sv. Lucie. V roce 1861 byl chrám zbořen, aby uvolnil místo pro stavbu benátského hlavního nádraží. To nese dodnes její jméno – Stazione di Venezia Santa Lucia. Relikvie byly proto přeneseny do blízkého kostela San Geremia. V roce 1955 nechal tehdejší patriarcha benátský Angelo Roncalli, pozdější papež Jan XXIII. obličej světice pokrýt stříbrnou maskou. Při pohledu od Canal Grande lze na kostele číst nápis: Lucia Vergine di Syracusa in questo tempio riposa. All' Italia e al Mondo ispiri luce e pace. (V tomto chrámu spočívá panna Lucie Syrakuská. Nechť přinese Itálii a světu světlo a mír.)

Ostatky svaté Lucie byly nejprve přeneseny do Konstantinopole a odtud v roce 1204 do Benátek. Zde byly pohřbeny v kostele sv. Lucie. V roce 1861 byl chrám zbořen, aby uvolnil místo pro stavbu benátského hlavního nádraží. To nese dodnes její jméno – Stazione di Venezia Santa Lucia. Relikvie byly proto přeneseny do blízkého kostela San Geremia. V roce 1955 nechal tehdejší patriarcha benátský Angelo Roncalli, pozdější papež Jan XXIII. obličej světice pokrýt stříbrnou maskou. Při pohledu od Canal Grande lze na kostele číst nápis: Lucia Vergine di Syracusa in questo tempio riposa. All' Italia e al Mondo ispiri luce e pace. (V tomto chrámu spočívá panna Lucie Syrakuská. Nechť přinese Itálii a světu světlo a mír.)

Sv. Lucie bývá – na připomenutí událostí jimiž vyvrcholil její pozemský život – zobrazována s vlastníma očima na talíři a s palmovým listem jako znakem mučednictví. Často bývá přidán také meč, kterým jí byl proklát krk, provaz, kterým byla svázána, a volové, kteří jí měli pohnout z místa. Někdy bývá vyobrazena ve společnosti sv. Agáty, sv. Anežky Římské, sv. Barbory, sv. Tekly a sv. Kateřiny Alexandrijské – mladých dívek neohroženě vzdorujících nebezpečí smrti ze strany pronásledovatelů víry.

Sv. Lucie se slaví třináctého dne měsíce prosince, jak by řekli naši ctění předkové. Nebývalo tomu tak vždy. V časech, kdy ještě platil juliánský kalendář, vycházel svátek sv. Lucie na třiadvacátého. Proto také dávné pranostiky pravily, že svatá Lucie ukazuje svou moc, neb nám dává nejdelší noc, nebo že svatá Lucie noci upije, neboť od tohoto dne se začala noc pomalu, ale jistě krátit. Když ovšem

v roce 1582 reformoval papež Řehoř kalendář, připadl svátek sv. Lucie právě na onoho třináctého, což naše poněkud zmatené předky vedlo ještě ke zmatenějším průpovídkám, že svatá Lucie sice noci upije, ale dne přidá, co slepice zívá, či že svatá Lucie noci upije, ale dne nepřidá. Poněkud blíže k pravdě byla tvrzení, že když přijde svatá Lucie, najde tu už zimu, případně prohlášení, že Svatá Lucie je královna noci. Kolik pravdy je na pranostice „Na svatou Lucii jasný den, urodí se konopí i len“ vědí asi už jen naši předci a možná zemědělcí.

Lucka vám rozpáře břicho!

Přesun svátku této mučednice na třináctého prosince ji zařadil ke světicím adventním, a tedy k těm, které v čase adventu obchází domy – narozdíl od koledníků ovšem povětšinou mlčky – úkolem svaté Lucie bylo vymetat tmu a přinášet světlo. Však také její jméno pochází z latinského *lux*, což znamená světlo. O tom, že bylo co vymetat, svědčí i

skutečnost, že čas od nového data svátku sv. Lucie do Narození Páně byl nazýván černou zimou. Lucky, jak se bíle oděné ženy s obličejem zakrytým maskou ze dřeva či papíru ve tvaru kornoutu nazývaly, ovšem obcházely stavení nejen s Bohu libými úmysly. Dětem, které se o adventu nepostily, prý páraly břicha nožem, který s sebou za tímto účelem nosily. Někde zas chodilo po staveních Lucek více a děti, které se uměly hezky pomodlit, obdarovávaly, zatímco ostatním hrozily metlou.

Svátek přadlen

Svátek sv. Lucie byl určen především pro ženy a dívky – byl pro ně dnem odpočinku, protože nesměly prát ani příst. Věřilo se, že kdyby Lucka přistihla přadlenu při práci, naplnila by jí kominem světnici prázdnými vřeteny a přadlena by je musela napříst. Na Valašsku dokonce vynášely přadleny své kolovraty ze světnice na půdu, aby se k nim Lucie nedostala. Nezřídka se za Lucky převlékaly sousedky a kontrolovaly jiné, zda nepředou či nederou peří. Těm, které přistihly při draní, rozfoukaly peří po celé světnici a těm, které předly, rozmotaly napředené nitě.

Ochránkyně před čarodějnicemi

Svatá Lucie byla také považována za ochránkyni proti čarodějnicím. Na Moravě se ujal zvyk odkládat od svátku sv. Lucie až do

Narození Páně každý den jedno poleno a na svátek Narození Páně jimi zatopit – tato tradice prý měla ochránit stavení před čarodějnickými kejklemi. Od svátku Lucie až do Narození Páně také dávaly hospodyně krávkám kousek těsta, smíchaného s kořením, aby nad

nimi neměly čarodějnice moc.

Lucie patří po staletí k uznávaným světicím a je patronkou pestré skupiny profesí a řemesel. Za svou si ji vzaly nejen kající se nevěstky, ale i sedláci, skláři, sedláři, krejčí, švadleny, tkalci, nožíři, kočí, písaři, notáři, poduškáři, pedelové,

vrátní, v Anglii spisovatelé, advokáti, služby a podomní obchodníci. Lidé se u ní také dovolávají pomoci proti očním nemocem, bolestem v krku, infekcím, krvácení a úplavici. Ve Švédsku a vůbec v severských zemích bývá její svátek nazýván Svátkem světél.

PROJÍŽDÍME REPUBLIKOU

Také vás nenechávají v klidu tajemná a záhadami opředená místa? Vybrala jsem pro Vás jedno z nich. Prý na každé legendě je kousek pravdy... Co si myslíte o hradě Houska?

Brána pekelná na hradě Houska

Hrad Houska je jedním z nejtajuplnějších míst v České republice. Není ani zcela jasné proč byl hrad postaven – stojí na místě, které nemá žádný strategický význam, daleko od významných stezek, nebyl hradem královským, neplnil funkci hraničního hradu a navíc byl postaven v naprosto pusté krajině bez dostupného zdroje vody. Ještě zvláštnější je, že celý obranný systém je postaven tak, jako by hrad chránil něco, co se nesmělo dostat ven.

Podle legendy byl hrad zbudován na skále, ve které vedla průrva až do pekla. Právě nad touto průrvou stojí *hradní kaple*, jejíž gotická výmalba je více než tajemná a nemá ve světě obdoby. →

Ústředním motivem je jakási levoruká lukostřelkyně podčlověk – polozvíře, která míří šípem na člověka. Levorukostí se tenkrát vždy prezentovalo něco divného, zvláštního, cosi od ďábla. Brána pekel se jednoho dne otevřela puknutím skalní stěny, a jak barvitě líčí legendy, nebyla tu nouze

o zjevení démonů a ďáblů. Otvor, který se jevil jako zcela bezedný, se podařilo zasypat až po třech letech usilovné práce a nad místem praskliny byla pro jistotu postavena hradní kaple jako „zátká pekel“. Traduje se také, že v podzemí hradu je množství podzemních chodeb a

prostor, v nichž mají být pohřbeny „jisté věci“ a kostry „nelidí“. Místo, kudy bylo možno do těchto chodeb vstoupit, mělo být označeno nad dnes již neexistující hradní bránou. Zajímavé je samotné pojmenování „Houska“, slovo prý pochází od keltského výrazu „gosca“, což znamená brána. Při prohlídkách hradu se dodnes stává, že se návštěvníkům udělá nevoľno nebo mdlo, či mají pocit lehkého omámení.

NĚCO PRO POHLAZENÍ DUŠE

BALÍČEK VE ZLATÉM PAPIŘE

Malá Helenka hrozně ráda chodila s babičkou na nákupy. Úplně nejvíc se těšila na nákup, když se blížily Vánoce. Hlavně proto, že se babička nikdy nedala dlouho prosit a Helenka se vracela domů tu s novou knížkou, jindy s omalovánkami nebo s čokoládovým vajíčkem.

Helenka by si ráda hrála s dětmi, zatímco babička nakupovala v pekárně, ale všechny děti kolem se tvářily unuděně a nikomu se nechtělo si s ní hrát. Dokonce i babička se snažila mít pochůzky co nejdřív za sebou, protože v obchodech neměl nikdo dobrou náladu a nechtěl se zdržovat jediným milým slovem.

Cestou zpátky babička i holčička mlčely. Držely se za ruku a kolem nich se začal polehoučku snášet sníh.

Doma se babička posadila do svého oblíbeného křesla. Říkala mu „myslírna“. Chvilí nad něčím dumala a, pak rozhodně vstala a zamířila do komory. Za chvíli vyšla s nádherným balíčkem

ve zlatém papíře, převázaným červenou stuhou.

Helenka by se ráda podívala dovnitř, ale babička ji vysvětlila, že nemůže, protože je to tajemství. Druhého dne ráno vyšly ven s balíčkem. První, koho potkaly, byl policista, pan Pavouk. Nepříjemný člověk s knírem jako řídítka. S nikým se nebavil a žil sám. Babička mu balíček podala. „Co s tím mám dělat?“ ptal se udiveně pan Pavouk. „To je pro vás,“ špitla Helenka.

Policista se na ni užasle podíval. „Co v něm je?“ vyžvídal. „Přátelství a štěstí,“ prohlásila babička. „Babi, viděla jsi, jakou měl radost?“ zeptala se Helenka. „Uděláme ještě nějaké balíčky?“ Babička zavrtěla hlavou: „Kdepak, Helenko, jeden stačí.“

„Tak i já mám nakonec nějaké přátele,“ pomyslel si pan Pavouk. Hned se mu šlo do práce veseleji a cítil, že ho cosi hřeje u srdce. Cestou potkala pana Starého, který zametal ulice. Byl to nespěšný člověk a děti se mu často posmívaly. Když uviděl blížící se uniformu, při-

krčil se za vozík s odpadky. Ale pan Pavouk k němu natáhl ruku s balíčkem: „To je pro vás!“ „Děkuju,“ zamumlal nevěřícně a šťastně pan Starý. A tak se spolu sprátelili.

Ale ani pan Starý balíček neotevřel. „Udělám jím radost Dášence,“ říkal si. Dášenska byla drobná holčička s blondatými copánky. Jediná ze všech dětí vždycky pozdravila. Právě měla chřipku. Když pan Starý předal dárek Dášenci mamince, pozvala ho na kávu. Jakmile Dášenska uviděla tak krásný balíček, hned se jí udělalo lépe.

Pohládila zlatý obal a červenou mašli a pomyslela si: „V něm bude určitě moc krásný dárek. Pošlu ho Zuzce na usmířenou.“ Když Zuzka uviděla balíček, rozběhla se za Dášenkou a všechno, kvůli čemu se pohádaly, si navzájem odpustily. Napadlo je, že by takový dárek udělal velkou radost paní učitelce, která jim už delší dobu připadala nějaká smutná.

Když paní učitelka našla na svém stole nádherný lesklý

balíček, moc se zaradovala a celý den jí vyučování připadalo veselejší. Když se vrátila domů, odnesla balíček paní Ambrožové, které už děti vyrostly, žily hodně daleko a jí se po nich často stýskalo. Ani paní Ambrožová si ho však nenechala pro sebe. Darovala ho panu Louskáčkovi. Byl to řezník, a protože ho každý znal jen s velkým nožem nebo se sekrou v ruce, všichni si o něm mysleli, že nemá srdce.

Pan Louskáček si dárek také nenechal... A tak koloval dál a dál a lidé, jejichž

rukama prošel, se pak na sebe usmívali a rádi si spolu povídali. Když se Helenka s babičkou za několik dní zase vydaly na nákupy, lidé v obchodech na sebe byli milí a děti měly chuť si hrát. Kdosi pozdravil babičku a vyprávěl jí, co se mu přihodilo a jak jsou lidé z ničeho nic šťastnější, protože dostali nějaký tajemný balíček. Když babička přede dveřmi hledala klíč v kabelce, otevřela jí paní Antošová, která bydlela o patro níž a nikdy s babičkou neprohodila ani slovo.

„Chtěla jsem vám popřát veselé Vánoce,“ řekla a podala babičce krásný zlatý balíček s červenou stužkou.

„Děkuji vám,“ usmála se babička. „Nechcete se u nás někdy zastavit a popovídat si?“ „Hurá!“ vykřikla Helenka, když se za nimi zavřely dveře a byly samy. „Balíček se k nám vrátil. Tak už mi povíš, co je uvnitř?“ „Nic zvláštního,“ odpověděla babička, „jenom špetka lásky...“

Bruno Ferrero

REMINISCENČNÍ OKÉNKO

Co to je reminiscenční terapie? Reminiscence znamená „vzpomínka“. Reminiscenční terapie je tedy vlastně terapie za pomoci našich vlastních vzpomínek. Abychom si lépe vybavily naše dávné vzpomínky, můžeme jako pomůcku používat různé staré předměty, staré filmy a melodie, fotografie apod. V naší mysli se přeneseme do doby, kdy nám bylo dobře, a na chvíli zapomeneme na naše současné problémy a starosti. Reminiscenční terapie může probíhat i na dané téma, kdy vzpomínáme třeba na naši svatbu, první školní den, dovolenou atd.

Zkusme si teď také společně zavzpomínat. Pohodlně si sedněte, dejte si kávičku a vybavte si dávné vzpomínky. Protože se nám blíží Vánoce, zkuste si vzpomenout, jak jste je u vás ve městě nebo na vesnici slavili, když jste byli malí.

„Kapka lásky je víc než vodopád zlata.“

Friedrich Martin von Bodenstedt

ZÁPISY ZE SCHŮZÍ

ČÍSLO: 7.

DATUM: 22. 9. 2014

PŘÍTOMNI:

Mgr. Lenka Jakešová – VSÚ, Jarmila Habrmanová – šéfkuchařka a klienti.

PRŮBĚH:

1. Připomenutí minulé schůze obyvatel, přečtení a podepsání zápisu ze schůze.
2. Diskuse nad stravou s paní šéfkuchařkou. Klienti si žádali některá jídla přidat do jídelníčku jiná zase z jídelníčku ubrat či nahradit něčím jiným.
3. Klienti byli seznámeni s prací dělníků v Domově a jeho okolí – výměna dveří na jednotlivých patrech, nové obklady stěny v jídelně, práce na zastřešení terasy a přípravné práce na petangovém hřišti.
4. Klientům bylo představeno nové vydání časopisu Důchodníček a byly jim představeny volnočasové aktivity, které v nejbližší době proběhnou – Drakiáda, Den Pardubického kraje, Den seniorů, Výročí Domova, Den chleba, Volby apod.
5. Diskuse s klienty o prodeji oblečení v Domově – klienti odsouhlasili, že letos již není třeba zajišťovat prodej. Dále diskuse týkající se změn klíčových pracovníků, aktualizace individuálních plánů apod.

Zapsala dne 22. 9. 2014: Mgr. Lenka Jakešová

ČÍSLO: 8.

DATUM: 30. 10. 2014

PŘÍTOMNI:

Mgr. Lenka Jakešová – VSÚ, Jarmila Habrmanová – šéfkuchařka a klienti.

PRŮBĚH:

1. Připomenutí minulé schůze obyvatel, přečtení a podepsání zápisu ze schůze.
2. Diskuse nad stravou s paní šéfkuchařkou. Klienti si žádali některá jídla přidat do jídelníčku jiná zase z jídelníčku ubrat či nahradit něčím jiným.
3. Klienti byli informováni, že od 1. listopadu 2014 se ruší platba za vnitřní kabelovou televizi.
4. Je zakázáno manipulovat s nábytkem v průběhu inventur, které právě probíhají.
5. Klienti byli požádáni, aby vraceli zpět do kantýny zapůjčené noviny Orlický deník, který je pro všechny klienty Domova.
6. Klientům průběžně chodí nové kartičky pojišťovny VZP, staré mohou odevzdávat do kanceláře sociální pracovnice, která je zanese na pobočku pojišťovny.
7. Klienti byli seznámeni s aktivitami, které budou probíhat v průběhu následujícího měsíce.
8. Žádost od klientů, aby si po sobě personál uklízel židle v jídelně po obědě na původní místa.

Zapsala dne 3. 11. 2014: Mgr. Lenka Jakešová

ČÍSLO: 9.

DATUM: 9. 12. 2014

PŘÍTOMNI:

Mgr. Lenka Jakešová – VSÚ, Jarmila Habrmanová – šéfkuchařka,

Jiří Katzer – velitel hasičského záchranného sboru Lanškroun a klienti.

PRŮBĚH:

1. Připomenutí minulé schůze obyvatel, přečtení a podepsání zápisu ze schůze.
2. Diskuse nad stravou s paní šéfkuchařkou.
3. Přečtení anonymní stížnosti na nevhodné chování pečovatelky.
4. Klienti byli seznámeni s aktivitami, které budou probíhat v průběhu následujícího měsíc.
5. Vánoční večere pro klienty proběhne letos na žlutém patře ve čtvrtek 18. 12. 2014 od 17hod.
5. Pan Katzer seznámil klienty s tím, že ve středu od 16hod proběhne cvičně na zeleném patře hasičský poplach, kdy hasiči provedou evakuaci osob z pokojů do kulturní místnosti v patře.

Zapsala dne 9. 12. 2014: Mgr. Lenka Jakešová

KONTAKTY

DOMOV PRO SENIORY – tel. 465 503 ***

MIMO DOMOV SE VŽDY VOLÁ PŘES 9, UVNITŘ DOMOVA SE
VOLÍ JEN LINKA (NAPŘ. SESTERNA 020).

Ředitel: Ing. Milan Minář

linka: 001

e-mail: reditel@soslla.cz

Vrchní sestra: Anna Tručková

linka: 002

e-mail: vrchni.sestra@soslla.cz

Sociální pracovnice:

Mgr. Lenka Jakešová

linka: 006

e-mail: soc.pracovnik@soslla.cz

Pokladní: Pavla Antesová

linka: 009

e-mail: mzdy@soslla.cz

Vedoucí technického úseku:

Marta Šifrová

linka: 005

e-mail: vtu@soslla.cz

Sesterna: linka: 020

Kantýna/recepce: linka: 015

Prádelna: linka: 011

Úřední hodiny pokladny:

Po: 13:00 – 16:30 hod.

Út: 9:00 – 12:00 hod.

St: 12:30 – 14:30 hod.

Čt: 9:00 – 12:00 hod.

(nebo dle dohody)

DŮLEŽITÁ TELEFONNÍ ČÍSLA

Jednotné číslo tísňového volání 112

Hasiči 150

Záchranná služba	155
Policie	158
Městská policie	156
Život 90 senior telefon	800 157 157
Elpida – zlatá linka seniorů	800 200 007
Bílý kruh bezpečí	257 371 110

VÁNOČNÍ VTIPY

O Vánocích přijde klučina za tatínkem a zajímá se: „Tati, proč se u nás Ježíšek svléká?”

„Prosím tě, jak tě to napadlo?”

„No, když jsem včera přišel domů, maminka v ložnici říkala: Ježíši, rychle se obleč a vyleť oknem. Manžel přišel!”

„Pane šéf, můžete mi dát zítra volno?” ptá se v práci pan Urbánek.
„Manželka chce, abych jí pomohl s vánočním úklidem.”

„Z takového důvodu vám přece nebudu dávat volno!” rezolutně to odmítne ředitel.

„Děkuji,” oddechne si zaměstnanec. „Věděl jsem, že je na vás spolehnoutí.”

Byla takhle jednou perfektní ženská, co potkala perfektního chlapa. Po perfektním randění měli perfektní svatbu a perfektní líbáňky. Jejich celý život byl perfektní. Jednou takhle o vánocích, všechno pod sněhem, který se valil z mraků v hustých chuchvalcích, jeli tihle perfektní manželé autem domů, když vidí, jak na ně v chumelenici někdo u krajnice mává. Protože to byli perfektní lidi, samozřejmě zastavili a on tam stojí Ježíšek, plný pytel dárků. Tak ho naložili. Když je poprosil, rádi mu vyhověli, že mu pomůžou rozvést dárky. Tak tak jezdí po kraji od domu k domu, až na jedné cestě dostali smyk a napálili to do stromu. Přežil to jen jeden z nich. Kdo? No samozřejmě perfektní žena, protože perfektní chlap a Ježíšek přece neexistují. A jak to vidí chlap? No, když perfektní chlap a Ježíšek neexistují, tak musela řídit perfektní žena, což vysvětluje tu autonehodu.

Vánoční stromeček zdobíme každoročně. Stal se nedílnou součástí Vánočních tradic. Víte ale, jak tato tradice vznikla?

Tradice zdobení **vánočního stromečku** má svůj původ v Německu – jednu z nejstarších dochovaných zpráv o ozdobeném stromku v místnosti můžeme nalézt v brémské cechovní kronice z roku 1570. Zprvu se vyskytoval v řemeslnických a cechovních domech, později (polovina sedmnáctého století) se začal objevovat i v soukromých obydlích. Za hranice Německa se obyčej rozšiřuje v devatenáctém století, přičemž se ujímá spíše ve městech a až později na venkově.

V Českých zemích tedy stvoření **vánočního stromečku** nemá dlouhou tradici – úplně poprvé jej prý o vánocích roku 1812 postavil a nazdobil režisér a ředitel pražského Stavovského divadla Jan Karl Liebich v libeňském záměčku Šilboch jako vánoční překvapení pro své přátele.

Zvyk se ovšem začal více prosazovat až ve 40. letech devatenáctého století, a to především v rodinách bohatých pražských měšťanů. Na vánočních trzích se také začaly objevovat **umělé stromečky** vyřezávané z tenkých prkének či kartonu, které byly

dovážené z Německa. Tyto stromečky se však nesetkaly s přílišným zájmem. Více se ujaly **živé stromečky** – **smrčky**, jedličky nebo májky ozdobené ovocem, rozinkami, mandlemi, perníkem a jiným sladkým pečivem. První svíčky se na **vánočním stromku** v Čechách rozsvítily roku 1860.

Do obydlí na českém venkově pronikaly ozdobené **vánoční stromečky** pomaleji než ve městech – v mnohých domácnostech bývala až do první světové války o Vánocích jen ozdobená smrková nebo jedlová větev.

Pronájem Vánočního stromečku

Je Vám líto zakoupit Vánoční stromek a v lednu ho uschlý a opadaný vyhodit, chcete šetřit přírodu?

Máme pro Vás řešení – Vyberete si stromeček z online katalogu, zdarma Vám ho po Praze přivezou, pronájem stromečku stojí vč. služeb méně než koupě (pronájem se pohybuje od 490 Kč do 590 Kč), stromeček Vám vydrží celé Vánoce a v lednu ho pronajímatelé vrátí zpět do přírody. Prožijte Vánoce s dobrým pocitem ohleduplnosti vůči životnímu prostředí. Zde naleznete více informací:

<http://www.pronajemstromku.cz/>

V Británii letos frčí stromeček pověšený vzhůru nohama

Stromky, které jsou už nějaký čas populární v Americe, nyní berou Británii útokem. Podle mluvčího společnosti John Lewis nejsou stromečky „nohama vzhůru“ žádnou novinkou, ale datují se už od středověku.

„Podle legendy v sedmém století použil mnich trojúhelníkový tvar jedličky k tomu, aby německému lidu znázornil Svatou trojici. Od té doby byl stromek uctíván jako ‚boží strom‘ a byl zavěšován obráceně ze stropu jako symbol křesťanství,“ vysvětluje mluvčí. „O staletí později se stalo módou stavět vánoční strom správně – se špičkou směřující k nebesům,“ dodává.

V mnohem pozdější době prý zavedli stromek „vzhůru nohama“ maloobchodníci jako dekoraci prodejen, protože nejen že nezabírá tolik místa na podlaze, ale lze na něj pověsit více ozdob v úrovni očí. Malé děti a domácí zvířata na ně pak nedosáhnou.

Svou váhu má v neposlední řadě i to, že „obrácené“ vánoční stromky ponechávají více prostoru na dárky.

Originální Vánoční stromky z celého světa

1. Ekologický stromeček

Litevské městečko Kaunas se letos chlubí mohutným vánočním stromem vyrobeným ze 40 tisíc recyklovaných plastických lahví.

Jeho navržením a instalací před městskou radnicí byla pověřena umělkyně Jolanta Šmidtienė. Vytvořené dílo má ekologický podtext a vypadá skutečně velkolepě – zejména když se večer rozsvítí... není to nádhera?

2. Stromeček pod vodou

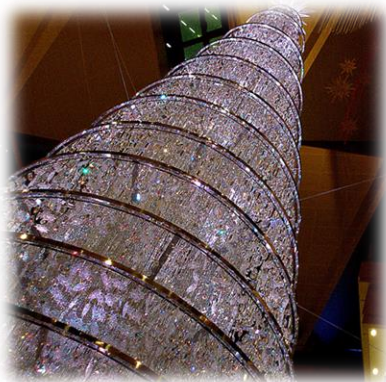
Vánoce nemohou být určeny jen suchozemcům, usoudili potápěči zaměstnaní v oceániu ve filipínské Manile, a vystavili roztomile ozdobený vánoční stromek přímo na dně obřího akvária. Není jasné, do jaké míry to ocenily tamní rybky, nicméně turisté z toho měli třetí Vánoce.

3. Stromeček Swarovski

Oslnivě třpytivý strom sestavený z křišťálových korálků je tak trochu propagandou světově proslulé značky Swarovski, ale to nijak neubírá na jeho eleganci. Obdivovat ho letos můžete ve francouzském Megève. Každých třináct let se podobný strom rozsvěcí také na nádraží v Curychu.

4. Diamantový stromeček

Tak tohle je trochu dražší záležitost, kam se hrabou vybroušená sklíčka... Hodnota tohoto stromku ozdobeného tisíci pravých diamantů se šplhá do milionových výšek – před čtyřmi lety byl tento skvost vyrobený šperkovnictvím Soo Kee oceněn na 1,5 milionu dolarů. Že by stál za ukradení? To by nebylo tak jednoduché – takový diamantový stromek totiž váží tři tuny.

5. Stromeček LED

Tento stromek vyjde mnohem laciněji, a ještě neobyčejně krásně svítí – díky sto tisícům LED žárovek. Jeho záře prosvětli v roce 2008 nebe nad Dublinem a jeho autorem byla firma Blachere Illumination, která dříve instalovala neobyčejné osvětlení například na Eiffelově věži nebo v ulicích Monaka a Petrohradu.

6. Skleněný stromeček

Vánoční stromek pocházející z italského Murana je dokladem šikovných rukou místních sklářů. „Strom je moderním zpracováním tradičních svátečních barev a symbolů,“ vysvětlil jeho hlavní designér Simone Giovanni Cenedese. Pro obyvatele Murana jsou Vánoce nejen oslavami křesťanské historie, ale také místních skláren.

7. Čokoládový stromeček

Tak tento vánoční stromek je doslova k sežrání! Deset metrů vysoké dílo, vytvořené z delikátní hořké čokolády, vzešlo z dílny francouzského cukráře Patricka Rogera jako charitativní projekt. Cukrářský tým na něm pracoval celý měsíc a doplnil ho postavičkou Santa Clause. No, u nás doma by do Štědrého dne nevydržel...

Zdroj: femina.cz, novinky.cz, ČTK

Rampouchy

Jsme zvonem, ač bez srdce,
umíme píseň hrát.
Jsme noty, které po roce,
začala Zima psát.

Mráz

Šedivý chlapík světem kráčí,
štětec v rukou nosívá.
Tomu lehce dýchnout stačí,
maluje dílka mámivá.

Jsme nástroj věčně naladěný,
který jen čeká na hráče.
Nás rozezná i dotek ženy
a závan tepla rozpláče.

Zabiják s duší romantika,
tak říkají mu potají.
Slyší, jak každé srdce tiká,
když rozhlédne se po kraji.

Jsme hřeben, co češe toky,
stříbřitě lesklý je jejich vlas.
Jsme ti, co slyší kradmé kroky,
když krajinou se plíží Mráz.

Jeho pohled studí, zebe,
a když se mu nedaří,
štípe všechny kolem sebe,
pěkně zostra do tváří

Jsme závěs, který ztuhl v čase,
když zastavil nás chladu dech.
Jsme malý pomník třpytné kráse,
nás neděsí světa spěch.

Jsme šperky, které bez předlohy,
zhotovil sám mistr Led.
Bez hranic jsou jeho vlohy,
nad jeho prací žasne svět.

Předvánoční shon aneb Rodič v době adventní

Dobrý den vážení, jsem rád, že se zase setkáváme. Vyrazili jste po nákupech? Samozřejmě, já také. Říkejte si, co chcete, přípravy na Vánoce jsou pro většinu chlapů očistec. Sice se mezi námi, mužskými, objeví bílá vrána, která snese i nemožné, ale pokud vím, je tenhle čas je pro většinu z nás dobou obrovského sebezapírání. Ať to vezmete z libovolného konce, brzy zjistíte, že se tomu zatracenému úklidu prostě nevyhnete. Znam to, věřte mi, z vlastní zkušenosti, neboť jsem již osm let ženatý. A taková škola života je hromsky tvrdá.

Začíná to již časně na podzim, když ženské zjistí, že je potřeba řádně vygruntovat. Nechápu jejich logiku. Uklízejí, kdy se jim zamane a ještě nás, chlapy, nutí, abychom jim pomáhali. Podle četnosti těchto manévrů by měl člověk pocit, že všechno musí být vycíděno tak, že se vše leskne. Chyba lávky. Běžný provoz domácnosti je neuvěřitelně znečišťující činnost. Když se kácí les, lítají třísky, řeknete mi, ale tyhle třísky jsou proklatě velké. Udržet pořádek je úkol vpravdě nadlidský.

I kdybych pomáhal manželce během roku sebevíc, stejně mne čeká ještě tehle předvánoční úklid. Má paní často zjišťuje, že pověstný Augiášův chlév je proti mé pracovně nebo pokojí mých dcer podivuhodně uklizeným místem. Manželka, vidí-li stav mého soukromí, nemá daleko k tomu, aby mi vrazila do rukou místo vysavače vidle. S dcerami si poradit dokáže, ale na mne jsou její výchovné metody neúčinné. Je jedno, o jaký úklid jde, jarní, letní, nebo kdovíjaký – každý z nich je pro mě těžkou životní zkouškou. Manželka sekýruje a mě klesá nálada pod bod mrazu ...

Jak už jsem prozradil, mám dvě dcery. Není to žádná záhada. Patřím k těm „šťastlivcům“ nebo, chcete-li lenochům, kteří si „to“ odbudou jednou a hned mají na krku dvojčata. Ani jsem moc udivený nebyl, když mi žena oznámila, co nás očekává za nadělení. V mé rodině jsou dvojčata tradicí. Já ovšem jsem jiného názoru. Tohle není tradice, nýbrž kletba. Vyrůstal jsem ve společnosti sester, také dvojčat, takže jsem měl velmi mnoho času na to, abych došel k tomuto závěru. Teď už pět let odolávám třem ženským. A je to pro mě peklo i ráj dohromady. Ale jsem vcelku šťastný, o tom nepochybuje. Role otce mi příliš nesvědčí, ale snažím se. Jsem dost zvláštní povaha. Když mi poprvé manželka položila jedno z mrňat do náruče, málem jsem omdlel. Ne však štěstím, jak si to někteří přítomní vysvětlovali, ale strachem, že tomu křehkému tvorečkovi ublížím. Také proto jsem se pracím, které měly cokoli společného s maličkými, vyhýbal, jak jsem jen to šlo. Manželka se mne marně pokoušela přesvědčit, že to zvládnou, ale ne, postavil jsem si hlavu a nepovolil. Ale nemyslete si, že jsem lenoch. Abych to ženě nějak ulehčil, naučil jsem se prát, žehlit a také tu a tam něco jednoduššího uvařit. Snažil jsem se v ten čas pomáhat, jak to jen šlo. Avšak k tomu, bych je alespoň chvílku podržel, musela použít lstí. Bože, jak dokáže být ženská vynalézavá, jsem poznal až v této části života. Přelstila mne tolikrát, že se ani nedoberu správného počtu. Jak běžela léta, z malých nemluvňat vyrostly malé slečny. Spíš malé dračice, abych upřesnil. Tyhle dvě holčiny jsou dost po mně. Možná bych měl být na to hrdý, ale já si nejsem jistý. Už coby čtyřleté se nelekly ani čerta, který přišel spolu s Mikulášem nadělovat. A tak místo toho, aby se schovaly ve skříni nebo pod postelí, vzaly Mikuláše šturmem, čertovi sebraly řetěz a ještě se stačily o cukroví, které našly Mikulášově v košíku, pořádně poprat. Zato má paní se umouněnce lekla, když se vplížil za ní do kuchyně, a pak na ni bafl. Hodila po něm hrncem, našťestí prázdným, a dokázala se trefit. Soused Bořek, který se pod maskou skrýval, si ještě druhý den zamačkával úhlednou bouli na hlavě. Záležitost s dcerami nezůstala

dlouho tajemstvím. Díky tomu se k nám teď odváží jen parta ze sousedního paneláku. Jedině tihle na ty naše rozjívěné ratolesti platí. Jsou to dvoumetroví kolohnáti, kteří vypadají vskutku nebezpečně. Jejich anděl je krása sama a Mikuláš je občanským povoláním vychovatel, takže ví, jak si zjednat úctu. Už při jejich první návštěvě zajely pod postel a čert je odtamtud vydoloval koštětem. Ječely, jak by je na nože bral, a já se jim ani nedivil. Před Mikulášem stály dost

vyjukané a pracně ze sebe soukaly básničky. Čert jim svatosvatě slíbil, že se za rok vrátí a pokud zjistí, že zlobily, sebere je ať si tvrdí, co chtějí. Od té doby stačilo, aby se jen někdo z nás zmínil o čertu a hned sekaly dobrotu.

Krátce po Mikuláši začíná u nás ten pravý shon, úklid je z velké části hotov a nastupuje nákupní horečka a já se díky tomu vracívám z nákupů obtížen jako mula. Sehnat potřebné suroviny na cukroví a další pochutiny není v téhle předvánoční honbě za časem zrovna jednoduchý úkol. Ne že by se na všechno stály fronty jako dřív, všeho je dostatek. Ale je tu jiná potíž - aby si člověk v tak bohatém sortimentu vybral, na to aby měl s sebou horu katalogů a detektiva k ruce. Některé věci se hledají více než těžko. Manželka mne pokaždé vypraví s rozsáhlým seznamem, co je potřeba a sama jde do práce. Těsně před Vánoci však zůstává doma a věnuje se dokončování úklidu, pečení cukroví či co všechno vlastně tropí. Děvčata jsou většinu dne ve školce, takže je v celku klid.

Mám-li být upřímný, s neskrývanou zlomyslností bych nejraději dostal do spárů toho vykuka, který udělal z přípravy poklidných, původně církevních svátků, tuhle divokou honbu za vším možným. Pomsta by byla sladká, na to vezte jed. Vracívám se obtížen balíky všech možných velikostí a často je jich takové množství, že je sotva poberu najednou. Kromě běžných nákupů je tu ale ještě jedna povinnost – pořídit dárky. Určitě to znáte. Vybrat vhodný dárek je v těchto časech umění. Jestliže při běžných nákupech platí, že by člověk potřeboval detektiva, tak pro tuhle situaci by byl

potřeba nejen on, ale i další poradce. My, chlapi se spokojíme s málem, ale pořídit něco pro ženské je horor. Jak říká klasik: „Do nich a do melounů nikdo nevidí.“ A odhalit jejich tužby, to je sen každého z nás. Dokud jsou ještě malé, je to vcelku snadné, těm stačí panenka a něco na sebe. U manželky je to trochu tvrdší oříšek. Nezastírám, že moje fantasie je v tomto ohledu zoufale omezená. Většinou mne nenapadá nic jiného, než pořídit nějaký ten spotřebič do kuchyně, svetr, případně vystavím své ženě „šek“ na nákup nějakého oblečení podle jejího vkusu. Občas jsem koupil i nějakou tu knížku. Většinou šlo o sladkobolné romány, a pokud můj anděl strážný anděl nedlel poblíž, došlo také na kuchařskou knihu. Manželka mne pokaždé sjela takovým podivným pohledem, z kterého zamrazilo. Nedá se nic dělat, na výběr dárků mám stejnou inteligenci asi jako dubový pařez.

Ovšem nadcházející Vánoce jsou v naší rodině časem pohody. Holky se zklidní a většinu času prosedí u televize, kde běží pohádky jedna za druhou. My, dospělí, co máme jinak neustále napilno, odložíme většinu starostí a užíváme si poklidu, z kterého nás nevyvedou ani návštěvy prarodičů, kteří k nám tradičně zavítají. Obě malé jsou tím nadšeny. Nikdy totiž nezapomenou s sebou přivést další dárky a navíc je mají dcery rády.

A Silvestr? Ten je u nás ve znamení divoké zábavy. Dětičky si v tento den berou na starost babička s dědou – tedy každý rok jeden pár na střídačku, protože malé vždycky prosí, že tam chtějí pár dní zůstat, což se nám hodí. Za to jsem jim velmi vděčný, protože se můžeme řádně odvázat. Takže Nový rok přivítáme s pořádnou parádou ...

Safra, to jsem se zapovídal. Manželka už čeká, že jí přinesu tyhle věci. Povinnost volá, i takže musím jít. Mějte se hezky, lidičky. A užijte si všeho, co tento čas skýtá. To horší i to nejlepší. Hezké vánoce a klidné prožití posledních dnů roku. Na shledanou!!!

Jaroslav Skalický